

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 49 0 Rs 068188 24 Rsž
Novi Travnik, 14.10.2025.godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Aida Pezer-Alić, kao predsjednica vijeća, Denis Trifković i Alma Islamović, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice K. E. iz F., ulica ..., zastupana po punomoćniku Zulić Erginu, advokatu iz Kaknja, protiv tuženog Javna ustanova za medicinsku rehabilitaciju i banjско liječenje-lječilište „Reumal“ Fojnica iz Fojnice, ulica Banjska broj 1, zastupani po punomoćniku Kačapor Fuadu, advokatu iz Sarajevarađi isplate otpremnine, vrijednost spora 6.341,86 KM, odlučujući o žalbi tužiteljice izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 Rs 068188 24 Rs od 01.10.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.10.2025. godine, donio je slijedeću

PRESUDU

Žalba tužiteljice se odbija kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 Rs 068188 24 Rs od 01.10.2024. godine potvrđuje.

Tuženi se odbija sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 450,00 KM.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda, stavom prvim izreke, obavezan je tuženi da tužiteljici na ime otpremnine isplati iznos od 4.566,12 KM sa zakonskom kamatom počev od 15.02.2024. godine pa do isplate, kao i da tužiteljici plati troškove parničnog postupka u iznosu od 1.560,00 KM, sve u roku od 15 dana.

Stavom drugim, sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u visini od 1.775,74 KM, tužiteljica je odbijena.

Protiv navedene presude tužiteljica je putem punomoćnika blagovremeno izjavila žalbu kojom pobija prvostepenu presudu u odbijajućem dijelu zbog pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da se žalba uvaži, presuda preinači na način da se usvoji tužbeni zahtjev tužiteljice u cjelosti kao osnovan i obaveže tuženi da tužiteljici nadoknadi troškove postupka opredijeljene troškovnikom, uvećano za troškove sastava žalbe u iznosu od 450,00 KM.

U odgovoru na žalbu tuženi osporava navode žalbe u cjelosti i predlaže da sud žalbu tužiteljice odbije kao neosnovanu a prvostepenu presudu potvrdi. Potražuje troškove sastava odgovora na tužbu u iznosu od 450,00 KM.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povredu odredaba parničnog postupka, shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku

(Službene novine Federacije BiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15- u daljem dijelu teksta: ZPP), drugostepeni sud je zaključio sljedeće:

Žalba je neosnovana.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatu novčanog iznosa od 6.341,86 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 15.02.2024.godine pa do isplate, po osnovu otpremnine.

Članom 111.stav 1. Zakona o radu FBiH (Službene novine F BiH broj: 26/16 i 89/18) propisano je da radnik koji je sa poslodavcem zaključio ugovor o radu na neodređeno vrijeme, a kojem poslodavac otkazuje ugovor o radu nakon najmanje dvije godine neprekidnog rada, osim ako se ugovor otkazuje zbog kršenja obaveza iz radnog odnosa ili zbog neispunjavanja obaveza iz ugovora o radu od strane radnika, ima pravo na otpremninu u iznosu koji se određuje u zavisnosti od dužine prethodnog neprekidnog trajanja radnog odnosa sa tim poslodavcem. Stavom dva istog člana propisano je da se otpremnina iz stava 1. ovog člana utvrđuje se kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu i ne može se utvrditi u iznosu manjem od 1/3 prosječne mjesečne plaće isplaćene radniku u posljednja tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu, za svaku navršenu godinu rada kod tog poslodavca, dok je stavom tri istog člana propisano da otpremnina iz stava 2. ovog člana ne može biti veća od 6 prosječnih mjesečnih plaća isplaćenih radniku u posljednja tri mjeseca prije prestanka ugovora o radu.

Članom 19. stav 3. Zakona o radu FBiH propisano je da ako je neko pravo iz radnog odnosa različito uređeno ovim zakonom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, primjenjuje se za radnika najpovoljnije pravo, osim ako to ovim zakonom nije izričito zabranjeno.

Iz stanja spisa i provedenih dokaza nesporno proizlazi činjenica da je tužiteljica bila zaposlenica kod tuženog po osnovu ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 29.10.2020.godine i da joj je na osnovu Rješenja o otkazu ugovora o radu zbog ekonomskih razloga broj: 1295/21 od 05.03.2021. godine prestao radni odnos kod tuženog istekom otkaznog roka u trajanju od 15 dana od dana dostave rješenja o otkazu. Navedenim Rješenjem joj je priznato pravo na isplatu otpremnine u visini od 2.440,24 KM, te naznačeno da će otpremnina biti isplaćena na tekući račun, najkasnije šest mjeseci od dana prestanka radnog odnosa kod poslodavca. Nije sporno da otpremnina nije isplaćena, kao ni činjenica da je ugovor otkazan iz ekonomskih razloga.

Iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Kolenda Sanje od 10.06.2024.godine datog u pismenoj formi od 10.06.2024.godine i dopune nalaza datog u pismenoj formi od 09.09.2024.godine i na glavnoj raspravi održanoj 18.09.2024.godine, proizlazi da tužiteljica kod tuženog ima 25 godina radnog staža, da je prosječna plaća u zadnja tri mjeseca rada iznosila 761,02 KM, a da jedna trećina te plaće iznosi 253,67 KM, s tim da je prilikom tog obračuna imala u vidu činjenicu da je presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 Rs 058657 21 Rs od 09.01.2023. godine, koja je potvrđena presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 49 0 Rs 058657 23 Rsž od 05.09.2023. godine, utvrđeno da je tuženi tužiteljici vršio obračun i isplatio plaću u visini koja je niža od visine plaće koja tužiteljici pripada primjenom pozitivnih propisa slijedom

čega kod obračuna visine naknade vještakinja nije primjenila novčani iznos od 131,41 KM što odgovara trećini prosječne plaće tužiteljice isplaćenoj u posljednja tri mjeseca prije otkaza ugovora o radu, cijeneći da se na temelju naprijed navedenih presuda kao osnov mora uzeti onaj novčani iznos koji je tuženi bio u obavezi da isplati i na njega utvrđeni prosjek (761,02 KM), a ne iznos od 394,24 KM, koji odgovara isplaćenom iznosu. U dopuni nalaza vještak ekonomske struke je izvršio obračun otpremnine i to u dvije varijante: u prvoj - primjenjujući čl. 74. Pravilnika o radu tužene vještakinja zaključuje da tužiteljici na ime otpremnine pripada novčani iznos od 6.341,86 KM (25 godina radnog staža X 253,67 KM), a u drugoj varijanti primjenjujući član 111.stav 1. i 2. Zakona o radu FBiH vještakinja dalje zaključuje da tužiteljici na ime otpremnine pripada novčani iznos od 4.566,12 KM (6 plaća X 761,02 KM) i da ista ne može biti veća od navedenog iznosa.

Pravilno je prvostepeni sud postupio kada je prihvatio kao tačan i jasan nalaz i mišljenje, te dopunu nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke, a na koji nalaz i mišljenje i dopunu istog parnične stranke nisu imale primjedbi na glavnoj raspravi održanoj dana 18.09.2024.godine.

Kod takvog stanja stvari prvostepeni sud je pravilno i u skladu sa naprijed citiranim odredbama Zakona o radu postupio kada je dosudio tužiteljici novčani iznos od 4.566,12 KM na ime otpremnine („druga varijanta obračuna“), a preostali dio tužbenog zahtjeva odbio, iz razloga navedenih u obrazloženju pobijane presude, koje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cjenio jer isti nisu od odlučnog značaja za pravilnost i zakonitost prvostepene presude shodno odredbi iz člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić